

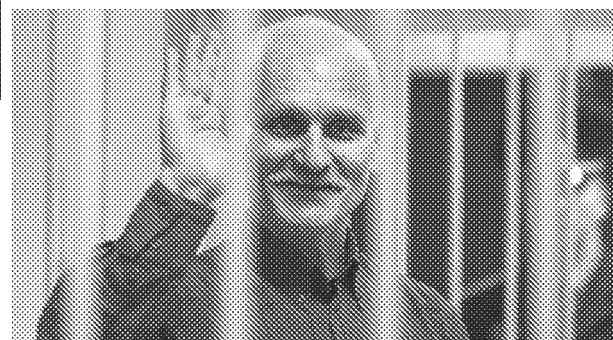

2 чэрвеня ў межах Глябальнага форуму, які праходзіць ва Ўроцлаве, адбылося ўручэнне ўзнагародаў Свабоды. Летась гэтую ўзнагароду, сярод іншых, атрымаў кіраўнік беларускага праваабарончага цэнтру «Вясна» Алесь Бяляцкі, які неўзабаве пасля форуму быў арыштаваны і асуджаны да турэмнага зняволення.

НАТАЛЬЯ ПІНЧУК:

«Салідарнасьць — гэта тое, што падтрымлівае Алесь ў вязьніцы»

Юры Дракахруст, «Радыё Свабода»

Сёлета ляўрэатамі сталі Амэрыканскі Фонд падтрымкі дэмакратыі, віцэ-прэзыдэнт італьянскага Сэнату і кіраўнічка фонду арабскай дэмакратыі Эма Баніна і Ўладзіслаў Барташэўскі, былы міністар замежных справаў Польшчы, старшыня міжнароднай рады Нацыянальнага музэю Асьвенцыма. Акрамя таго ўзнагароды Свабоды быў завоцна ўганараваны туніскі народ у асабе прэзыдэнта краіны Монсэфа Марзукі.

Падчас цырымоніі ўручэння сёлетніх узнагародаў адбылася адмысловая акцыя салідарнасьці з Алесем Бяляцкім, у якой узяла ўдзел яго жонка Натальля Пінчук.

Падчас форуму спадарыня Пінчук адказала на некалькі пытанняў «Свабоды».

— *Натальля, на ваш погляд такія імпрэзы, як сёньняшняя — ці могуць яны паўплываць на беларускія ўлады, каб яны вызвалілі вашага мужа, ці наадварот — гэта іх будзе толькі раздражняць, зьліць?*

— Прадказаць чые-небудзь дзеянні, думкі я даўно не зьбіраюся, ў тым ліку і нашых уладаў. Я сваю

задачу бачу ў іншым — рабіць усё тое, што ў пэўнай ступені можа дапамагчы Алесю ў той складанай сытуацыі, ў якой ён апынуўся.

— *А ў чым складанасьць яго сытуацыі? Аляксандар Лукашэнка нядаўна казаў, што вызваліць тых, каго Захад лічыць палітвязьнямі, калі яны напішуць прашэньні аб памілаваньні. Складанасьць зьвязаная з гэтым ці проста з умовамі турмы?*

— Менавіта з умовамі турмы. Гэта цяжкае выпрабаваньне. Таму і хацелася б, каб Алесь і іншыя палітвязьні былі вызваленыя.

— *А які стан яго здароўя — вось на апошні час, калі вы зь ім спаткаліся?*

— Яго здароўе як раз выклікае ў мяне найбольшы клопат, таму што і падчас спатканьня, і падчас тэлефанаваньня я чула ў яго такія хваравіты кашаль. Раней у яго гэтага не было і я гэтым вельмі занепакоеная.

— *А якія ў яго стасункі з сукамернікамі?*

— Я не магу сказаць, бо ня ведаю

канкрэтна. Адзінае, што той узмоцнены кантроль, які ўсталяваны за ім адміністрацыяй турмы, цягне за сабой абмежаваньне кантактаў зь іншымі зьняволенымі. І гэта стварае цяжкую псыхалгічную сытуацыю. Ціск робіцца разнастайны. Паводле закону доўгатэрміновае спатканьне з жонкай можа доўжыцца тры дні, а былі дадзеныя толькі адны суткі.

— *Вы адчуваеце салідарнасьць людзей з Беларусі і з-за мяжы?*

— Адназначна адчуваю. Салідарнасьць — гэта тое, што падтрымлівае Алесь ў вязьніцы. Людзі актыўна яму пішуць. Тое, што імя Алесь на слыху, і сёньняшняя цырымонія — гэта гаворыць аб той увазе, ў цэнтры якой знаходзіцца Алесь.

— *Вяртаючыся да гэтай заявы Лукашэнка наконт прашэньня аб памілаваньні: ці ёсьць на Алесь ціск, каб ён падпісаў такое прашэньне, і ці параілі б яму вы яго падпісаць?*

— Наконт ціску канкрэтна сказаць не магу. Адзінае, што магу сказаць, што на момант 17 траўня, калі ў мяне было спатканьне зь ім, прашэньне не было падпісанае. Што тычыцца маёй думкі, то якой бы яна ні была, я ня маю права яе фармуляваць і аказваць які-небудзь ціск на Алесь. Гэта яго ўласны выбар у тым ці іншым выпадку.

ВЯСНА
ПРАВААБАРОНЧЫ ЦЭНТР

патрабуе спыніць
незаконныя адміністрацыйныя
арышты грамадскіх актывістаў

Праваабарончы цэнтр «Вясна» асуджае незаконнае прыцягненне да адміністрацыйнай адказнасці ў выглядзе арыштаў моладзевых актывістаў Мускага Міхаіла, Крэмянецкага Зьміцера, Васільева Рамана, Дземідзенкі Мікалая, Вінаградава Паўла, а таксама праваабаронцу Алега Воўчака.

Канстатуем, што ў Беларусі ўкаранілася ганебная практыка прыцягнення да адміністрацыйнай адказнасці ў выглядзі адміністрацыйнага арышту грамадскіх актывістаў.

Мы заяўляем, што сістэматычнае асуджэнне грамадзкіх дзеячоў на падставе сфальсіфікаваных матэрыялаў аб адміністрацыйным правапарушэнні за дробнае хуліганства з'яўляецца злачыннай формай адвольных затрыманняў. Прыкра, што ў гэты незаконны пераслед ўцягнутыя не толькі органы ўнутраных справаў, але і суды, якія выносяць прысуды на падставе непраўдзівых матэрыялаў. Так, Мускі Міхаіл, Крэмянецкі Зміцер, Дземідзенка Мікалай агулам толькі за вясну 2012 г. незаконна былі асуджаны на 37 сутак адміністрацыйнага арышту, а Павал Вінаградаў і Олег Воўчак двойчы асуджаліся на падставе сфальсіфікаваных супрацоўнікамі міліцыі матэрыялаў.

Праваабарончы цэнтр «Вясна» лічыць, што ўсе ўзгаданыя асобы незаконна і неаднаразова пазбаўляліся волі на працяглы тэрмін, і таму могуць на перыяд свайго затрымання лічыцца палітычнымі вязнямі. Іх пераслед носіць выключна палітычны характар і звязаны з іх грамадска-палітычнай дзейнасцю.

Праваабарончы цэнтр «Вясна» настойліва патрабуе:

- неадкладнага спынення практыкі адміністрацыйнага пераследу і незаконнага асуджэння грамадскіх актывістаў па сфальсіфікаваных абвінавачваннях;
- прыцягнення да адказнасці ўсіх віноўных службовых асоб у незаконных асуджэннях;
- кампенсацыі страты здароўя і маральных пакутаў усім незаконна асуджаным.

У Гомелі цягам пяці гадоў дзейнічае Цэнтар стратэгічнай цяжбы, які ачольваюць юрыст Леанід Судаленка і грамадзкі актывіст Васіль Палякоў. Цэнтар дапамагае беларускім грамадзянам адстойваць свае канстытуцыйныя правы — як унутры краіны, так і ў міжнародных структурах.

«Цэнтар стратэгічнай цяжбы» атрымаў з Камітэту ААН па правах чалавека чарговае

тычыцца грамадзянскіх ды палітычных правоў. У прыватнасці, такіх, як права на свабоду выказвання сваіх меркаванняў, права на мірныя сходзі, права на незалежны суд, права абіраць і быць абраным. Практычна нельга абараніцца й ад дыскрымінацыі паводле палітычных матываў».

Суразмоўца кажа, што ў Камітэт ААН пададзена звыш паўсотні скаргаў грамадзянаў пра парушэнне іхніх правоў. І

Гомель: цяжба з уладамі - праз ААН

паведамленне: прынятая скарга пра адмову ў дзяржаўнай рэгістрацыі грамадзкага аб'яднання «За справядлівыя выбары», заснавальнікам якога выступілі 94 беларускія грамадзяне, у тым ліку й вядомыя палітыкі Сяргей Калякін, Віктар Карняенка і Валер Ухналёў.

Яны пішуць пра парушэнне з боку Беларусі права грамадзянаў на свабоду аб'яднання і асацыяцыі, невыкананне дзяржавай узятых на сябе ў гэтай частцы міжнародных абавязанняў. У скарзе адзначаецца таксама, што дзейнасць ад імя незарэгістраваных аб'яднанняў у Беларусі разглядаецца як злачыныства і пераследуецца ў крымінальным парадку.

Паводле даверанасці інтарэсы заяўнікаў у Камітэце ААН прадстаўляе юрыст Леанід Судаленка. Ён тлумачыць і прычыны нараджэння такой ініцыятывы, як «Цэнтар стратэгічнай цяжбы»:

«У Гомельскім рэгіёне, які ўва ўсёй краіне ў цэлым, вельмі шмат парушэнняў правоў грамадзянаў. Аднавіць парушанае права ў беларускіх судах практычна немагчыма, асабліва калі гэта

напісаныя яны пасля таго, як людзі вычарпалі ўсе сродкі прававой абароны ўнутры краіны — прайшлі ўсе беларускія судовыя інстанцыі, уключаючы Вярхоўны суд».

У шасці выпадках Камітэт ААН прызнаў дзеянні беларускіх уладаў неабгрунтаванымі. У прыватнасці — ліквідацыю праз суд грамадзкага аб'яднання «Грамадзянскія ініцыятывы», адмову ў рэгістрацыі аб'яднання «Грамадзянская альтэрнатыва».

Леанід Судаленка працягвае: «Удалося дапамагчы Віктару Карняенку і Аляксандру Мілінкевічу. Мы даказалі, што да спадара Мілінкевіча падчас прэзідэнцкіх выбараў 2006 году была прыменена адкрытая дыскрымінацыя з палітычных матываў. Удалося абараніць правы на распаўсюд інфармацыі грамадзкага актывіста Уладзімера Кацоры — у яго падчас парламэнцкай кампаніі канфіскавалі 15 тысяч перадвыбарчых улётак. Таксама ўдалося абараніць грамадскую актывістку Марысю Тульжанкову, якая распаўсюджвала ў Гомелі ўлёткі на конт правядзення ў Менску Дня Волі і яе незаконна аштрафавалі».

Заканчэнне на 3 стар.

Гомель: цяжба з уладамі - праз ААН

(Заканчэнне)

Грамадзкі актывіст і палітык Васіль Палякоў дадае: гомельскі «Цэнтр стратэгічнай цяжбы» працуе ледзь не на ўсю Беларусь. Суды звяртаюцца па дапамогу людзі з Берасця, Гародні, Віцебску, Менску:

«Калі паўстала пытаньне, якім чынам рэагаваць на адмову Міністэрства юстыцыі зарэгістраваць грамадскую арганізацыю „За справядлівыя выбары“, Сяргей Калякін звярнуўся ў наш цэнтр, і з нашым удзелам рыхтавалася скарга ў Камітэт ААН па правах чалавека. І зараз камунікацыя з Камітэтам вядзецца праз нас».

Тым часам улады не прызнаюць і не выконваюць рашэнні Камітэту ААН — не адноўленыя незаконна зліквідаваныя арганізацыі, ня вернутыя актывістам грошы за накладзеныя штрафы. Не адноўленыя на працы і людзі, чыё звальненне прызнана палітычна матываваным.

Спадар Палякоў выказвае сваю думку на гэты конт: «Гэта залежыць ад сьветапогляду ўлады, яе культуры. Згодна зь міжнароднымі дамовамі ўлады павінны выконваць усе рашэнні Камітэту. Яныносяць абавязковы характар. І тое, што рашэнні не выконваюцца, — гэта вельмі дрэнна, гэта падрывае аўтарытэт улады. Тут размова ідзе пра імідж дзяржавы».

Цяперашняя праца цэнтру, як лічыць Васіль Палякоў, скіраваная на будучыню: «Сёння мы больш працуем, па-першае, на перспектыву. Па-другое, працуем над тым, каб мяняць правасьведомасьць судзьдзяў, адвакатаў, чыноўнікаў. Адна справа, калі мы кажам, што парушана нацыянальнае заканадаўства. Іншая справа, калі мы спасылаемся на міжнародныя нормы, на практыку Камітэту ААН, Эўрапейскага суду. Яны бачаць, што праўда й перавага на нашым баку, што гэтыя нормы немагчыма парушаць. Беларускае заканадаўства таксама прызнае іхні прыярытэт, і яны — частка беларускага заканадаўства».

Вялікую колькасьць зваротаў менавіта ў Камітэт ААН па правах чалавека ў «Цэнтры стратэгічнай цяжбы» тлумачаць тым, што Беларусь не падпісала міжнародныя пагадненьні, згодна зь якімі грамадзяне краіны маглі б звяртацца па абарону правоў яшчэ і ў Эўрапейскі суд.

Радые Свабода

У сярэдзіне мінулага года мінюст Беларусі адмовіў у дзяржаўнай рэгістрацыі заснавальнікам Сяргею Калякіну, Валерыю Ухналёву і Віктару Карняенку, а таксама іншым 91 беларускім грамадзянам створанага грамадскага аб'яднаньня. Вярхоўны суд пацвердзіў высновы рэгіструючага органа, тым самым паставіўшы членаў аб'яднаньня ў нелегальнае становішча.

У пададзенай у Камітэт ААН па правах чалавека скарге Сяргей Калякін, сумесна з іншымі сцвярджаюць аб парушэнні з боку Беларусі іх права на свабоду аб'яднаньня (асацыяцыі), а таксама звяртаюць увагу, што Беларусь не выконвае ўзятых на сябе міжнародных абавязаньстваў у гэтай частцы. У скарге таксама адзначаецца, што дзейнасць ад імя

Скарга ГА "За справядлівыя выбары" зарэгістраваная ў ААН

незарэгістраваных аб'яднаньняў у Беларусі з'яўляецца злачынствам і караецца ў крымінальным парадку. Цяпер беларускаму ўраду прыйдзецца шукаць адказ на пытаньне, чаму ў краіне няма месца створанаму праваабарончаму ГА "За справядлівыя выбары».

Гомельскі юрыст **Леанід Судаленка**, які па даверанасці прадстаўляе інтарэсы заяўнікаў ў ААН, упэўнены, што па дадзенай скарге будзе ўсталяваны факт парушэння артыкула 22 Міжнароднага акта аб грамадзянскіх і палітычных правах.

- Камітэт па правах чалавека ўжо неаднаразова выносіў рашэнні па скаргах грамадзян Беларусі, якім было адмоўлена ў іх праве на свабоду асацыяцыі з іншымі. Існаванне і дзейнасць аб'яднаньняў, у тым ліку і тых, якія мірным спосабам распаўсюджваюць ідэі, але не падтрымліваюцца дзяржавай, з'яўляецца ключавым момантам любога дэмакратычнага грамадства, - падкрэсліваюць у такіх справах міжнародныя эксперты.

Раней аўтарытэтная міжнародная інстанцыя прызнавала факт парушэння правоў беларускіх грамадзян на свабоду аб'яднаньня ў такіх справах як ліквідацыя ў судовым парадку Гомельскага ГА «Грамадзянскія ініцыятывы» і праваабарончага цэнтру "Вясна", а таксама па факце адмовы ў рэгістрацыі ГА «Хельсінкі XXI» (Мінск) і ГА "Грамадзянская альтэрнатыва" (Гомель), - нагадаў праваабаронца.

Гомельскія актывісты ініцыявалі змяненне адміністрацыйнага заканадаўства

Чытайце на 4 стар.

Гомельскія актывісты Уладзімір Кацора і Уладзімір Няпомняшчых атрымалі адказ ад старшыні пастаяннай камісіі па заканадаўстве і судова-прававых пытаннях Мікалая Самасейкі, які запэўніў, што дэпутаты ў бліжэйшы час у абавязковым парадку змяняць становішча артыкула 8.4. Працэсуальна-выканаўчага кодэкса аб адміністрацыйных правапарушэннях (ПВКаБП).

Каментуючы адмовы судаў узбудзіць справы па скаргах "невяздзных" грамадзян, старшыня Гомельскага гарадскога аддзялення РГА "Правая ініцыятыва", юрыст Леанід Судаленка выказаў меркаванне, што людзі ў мантыях сталі закладнікамі той сітуацыі, якую стварыла ўлада вакол сваіх іншадумных апанентаў.

Гомельскі праваабаронца лічыць, што прычыны, якія уладай называюцца ў якасці аргументаў для абмежавання права на выезд з краіны, не вытрымліваюць ніякай крытыкі.

"Выпадак, які адбыўся нядаўна з журналістам з Брэста Міхаілам Янчуком, і якога ў базу "невяздзных" ўнёс ваенкам горада Рэчыца, Гомельскай вобласці толькі пацвярджае мае высновы - калёсы запражаныя наперадзе каня! Такого хамства ў адносінах да сябе не вытрымаў нават раённы ваенкам, заявіўшы журналісту, што гатовы ў судзе абвергнуць атрыманую інфармацыю", - падзяліўся сваімі разважаннямі суразмоўца.

Ён нагадаў, што па падобным скаргах суддзі абавязаны вынесці рашэнне на працягу аднаго месяца з дня атрымання скаргі. Такія патрабаванні грамадзянска-працэсуальнага заканадаўства. Пасля атрымання скаргі суддзя абавязаны альбо адмовіць заяўніку ва ўзбуджэнні справы пры наяўнасці для таго законных падстаў, пакінуць скаргу без руху для выпраўлення наяўных

Адмовы судаў разгледзець справы "невяздзных" не вытрымліваюць ніякай крытыкі

недахопаў альбо ўзбудзіць яе. Мы ж бачым сітуацыю, калі пасля атрымання скаргаў суддзі проста маўчаць. Напрыклад, сустаршыні грамадскай кампаніі "За справядлівыя выбары" Віктару Карняенка адмоўлена ў выездзе з краіны без тлумачэння усякіх прычын. У войска яго не заклікаюць, міліцыя прэтэнзій таксама не мае, а вось суд ужо паўтара месяца маўчыць пасля атрымання яго скаргі.

У гэтай сітуацыі я рэкамендую ўсім, хто падаў скаргу ў суд і не атрымлівае больш за месяц вестак аб яе лёсе звярнуцца з пісьмовай заявай на імя старшыні суда з указаннем факту парушэння працэсуальных тэрмінаў. У залежнасці ад атрыманага адказу можна будзе весці размову або аб адмове ў правасуддзі альбо падаваць скаргу ў вышэйшыя інстанцыі аб парушэнні

судамі працэсуальнага заканадаўства, - падсумаваў праваабаронца.

Нагадаем, у інтэрв'ю тэлекампаніі Расіі сёння («Расія сёння»), Аляксандр Лукашэнка заявіў аб стварэнні спісу ў піку спісу неўязных беларускіх чыноўнікаў у краіны ЕС. "І то мы яго яшчэ не ўвялі, на поўную моц яшчэ не ўвялі. Але ўвядзем ...", - прыгразіў ён тады.

Адмовы ў выездзе за мяжу за апошнія месяцы атрымалі палітыкі Анатоль Лябедзька, Леў Марголін, Віктар Карняенка, Сяргей Калякін, Валерый Ухналёў, Вінцук Вячорка, Станіслаў Шушкевіч, праваабаронцы Валянцін Стэфановіч, Алег Гулак, Гары Паганяйла, Андрэй Бандарэнка, журналісты Жанна Літвіна, Міхаіл Янчук і Андрэй Дынько. Амаль усе яны даведаліся аб забароне на выезд з краіны толькі пры спробе перасекчы мяжу.

Гомельскія актывісты ініцыявалі змяненне адміністрацыйнага заканадаўства

Пачатак на 3 стар.

Сутнасць узнікаючых пытанняў заключаецца ў неадпаведнасці названай нормы ПВКАБП Канстытуцыі і міжнароднаму заканадаўству. Гамяльчане звярнулі ўвагу, што калі былі затрыманыя 7 і 8 кастрычніка 2011 міліцыяй па абвінавачванні ў здзяйсненні правапарушэнняў, то былі адразу змешчаны ў ІЧУ. Праз двое сутак суд прызнаў іх вінаватымі ў правапару-

шэнні і пакараў штрафам, а вось пытанне іх арышту засталася судом не разгледжаным.

На думку заяўнікаў, норма закона "фізічная асоба, якая здзейсніла правапарушэнне" не мае легальнага тлумачэння заканадаўца. Важна адзначыць, што артыкул 8.4 ПВКАБП у частцы зместу тэрміна "асоба, якая ўчыніла правапарушэнне", супярэчыць прэзумпцыі невінаватасці, устаноўленай артыкулам 2.7 ПВКАБП.

Актывісты лічаць, што пералічаныя калізій адміністрацыйнага заканадаўства на практыцы прывялі да парушэння іх права на свабоду і асабістую недатыкальнасць. Яны лічаць, што пазасудовы арышт альбо адміністрацыйнае затрыманне ў вачах аб'ектаўнага назіральніка павінны быць разумнымі і неабходнымі ў канкрэтных абставінах, і не

супярэчыць праву на свабоду кожнага, асабістую недатыкальнасць і прэзумпцыю невінаватасці.

Старшыня пастаяннай камісіі парламента Мікалай Самасейка запэўнівае актывістаў, што як толькі да дэпутатаў паступіць праект закона аб унясенні змяненняў у ПВКАБП, дэпутаты ў абавязковым парадку разгледзяць падняты імі пытанне, пра што ім будзе паведамлена дадаткова.

Нагадаем, з падобнай ініцыятывай актывісты звярталіся таксама ў Адміністрацыю прэзідэнта, Вярхоўны суд і Савет Рэспублікі.

Вярхоўны суд прыйшоў да высновы, што "падставаў для ўзбуджэння ў Канстытуцыйным судзе вытворчасці па правярцы адміністрацыйнага заканадаўства на адпаведнасць Канстытуцыі няма".

<http://gomelspring.org>